

Пета глава ВАЖНИ ВЪПРОСИ

Киро и Мерито продължиха да се разхождат. Никой от двамата не бързаше да се прибира.

- Киро, довечера ще се замъкнем у Симо – каза Мерито.

- Какво ще правим?

- Ще има компания.

- Кой ще бъдат?

- Не ги познаваш.

- Поне бива ли ги?

- Оха! И питаш!

- Значи са бомба?

- Ами да.

- Отдавна не съм бил у Симови.

- Въобще бил ли си някога у тях?

- Не знам. А! Веднъж.

- Какво си правел?

- Бяхме му на рожден ден.

- Миналата година?

- Да.

- Сещам се.

- Как няма да се сетиш. Нали тогава той ти беше...

- Я млъквай! Той и на Искра беше.

- Вас човек не може да ви разбере.

- Какво искаш? Нали сега си ми ти. Симо си има две мадами.

- Охо! И с двете едновременно?

- Ами да.
- Той не е с целия си?
- Знаеш ли как му викат?
- Не.
- Джонсъна. А пък на оня студент, там, дето живее над тях, му викат Никсъна. И двамата си ги бива.
- Симо Джонсън! Я виж ти!
- Така е. Да видиш какви американски плочи има сега! Миналата година нищо не беше. А пък Никсъна да видиш! Направо да откачиш. Цял американец. Има луди дрехи.
- И откъде ги взима?
- Дядо му е в Америка. Какво си мислиш!
- И аз да имах дядо в Америка...
- Да имаш, ама нямаш. Пък да видиш Никсъна какъв магнетофон има! Цяло радио. Като го надуе, целия квартал гърми. Пък да видиш, като се съберем една компания – Жаклината, Кенеди, Джеси. Направо да откачиш! Довечера ще ги видиш.
- Начи, всичките кефа си гледат?
- Гледат си го, ами. Нито на училище ходят, нито пък правят нещо.
- Как не са ги хванали?
- Какво, на работа ли? Боже! Тях ще ги хванат! Те само нощем се появяват.
- Я виж ти! Ами Исата ще бъде ли?
- Тя е заета.
- С какво?
- С Емо.
- О! Вярно. Тя пък!
- Не се бой. Нищо няма да изтърве. Тя колко пъти е била...

- Симо има ли “Пърпъл” новата тава?
- Има я. И на “Юрая Хийп” има. Има разни, дето въобще не си ги чувал, ама направо да откачиш! Пък да чуеш Елтън Джон! Боже! Чувал ли си го?

- Не.

- Ще го чуеш. Или пък Алис Купър!

- Чувал съм го. И съм го слушал.

- Ами слушал си Пол Саймън?

- Не.

- И него го има. Има тавите и на един куп състави. На “Три дог найт”, “Мидъл ъв дъ роуд”, “Карпентърс”, “Уингз”. Направо не можеш да ги запомниш всичките. А пък на Никсъна са му изпратили всичките записи на “Битълс”.

- Тях пък за какво ги слушат?

- Е, не са съвсем лоши.

- Изпяха си песента.

- Тъй е, да. Симо има и операта “Джизъс Крайст супър стар”.

- Оха!

- Има и още три опери, не им запомних имената. Направо да си умреш от кеф като ги слушаш. Има и на Джон Ленън няколко тави.

- Той пък какъв певец е? Направо трябва да се откаже!

- Е, не пее лошо. Има и на Дайна Роуз една тава. На Пол Маккартни има също. И три на “Цепелин”. Страшни са! И на Нил Даймънд има. А! Пък да чуеш едни изпълнения на Дейвид Боуи. Направо да откачиш!

- Начи, бива си ги парчетата?

- Ами да. Пък да видиш как чисто хваща “Свободна Европа”! Направо София! Разни антени, не знам си какво. И

Никсъна също. Какви записи прави от “Метронома”! Направо да откачиш. А! Пък слушал ли си нещо на Гери Глитър? А?

- Не.

- Боже! Че ти какво си слушал?

- Е, слушал съм много работи.

- Довечера ще видиш. Направо кеф да ти стане! Има някои тави, дето въобще не си чувал.

- Може и да съм чувал. Аз да не съм Емо, дето записва разни забутани сръбски съставчета.

- Югославски.

- Е, тъй де! Все там!

- И разни полски.

- Полските пò си ги бива. “Но То Цо”, “Червените китари”. Ама и те бляят понякога.

- Той има записите на “Песняри”.

- Ха-ха-ха!

- И на “Самоцвети”.

- Той е откачен!

- Какво да го правиш? И на някакъв си Ниемен. На всичко отгоре и “Щурците” си слуша!

- Боже, че смахнат! Исата за какво се е хванала с него?

- Тя ще го оправи.

- Дано. А пък аз ако знаех толкова английски като него! Ехе! Той не знае какво е кеф! През лятото разни чужденки...

- Я да млъкваш! И ти ли искаш чужденки? А?

- Е, хайде пък ти!

- Исата през лятото ходеше на “Слънчев бряг” и там с някакви шваби...

- Тя с какви ли не е била!

- Даже и със сърби.
- Тя не е нормална. Аз предпочитам циганка, отколкото сръбкиня.
- Я си затваряй плювалника! Я отиди при някоя метачка! Хайде де!
- Е, ти пък!
- Исата ще си прави, каквото си иска. Насмалко щеше да се ожени за един от Скопие.
- Боже! За сърбин!
- Той не беше сърбин, ами маке.
- Все там!
- Ти пък една разлика не можеш да направиш!
- Боже! Че за какво ми е! Няма да слушам “Проарте” я! Или онази смахнатата, каква беше, а?
- Тереза ли?
- Аха! Боже! Пък има някакъв кретен, дето пее “Оди си”! Гледай акъл!
- Абе, какво си се хванал за тях! Довечера ще слушаме Алис Купър.
- Той е певец! А не онези разни там! Само дето вдигат много шум!
- Така е.
- Само смахнати като Емо могат да ги слушат. Аз направо няма да издържа като ги чуя. И разни пък италианци! Боже!
- Абе какво ще се разправяме, целия свят пее на английски.
- Така, ами. Емо пък – “Проарте”! Ха-ха-ха!
- Той слуша и Бетховен.
- Аз съвсем се убеждавам, че той е ненормален. Спомняш ли си, веднъж спорехме за музика, той почна да ни развиван разни теории там за Бетховен, за Моцарт и за

разни други кретени, че тяхното било велика музика, че щяла завинаги да остане. Боже! Че който разумен човек чуе тези скрибуцания, направо си запушва ушите.

- Така е. Ама Исата ще го оправи.

- Има си ги най-различни.

- Да. Така е. А! Това какво е?

- Ти пък на театър ли ще ходиш?

- Не, ами да видя какво дават.

- Разни глупости. От някакъв си идиот.

- Това е от Добри Войников, бе!

- Голямо чудо!

- Така е. Само рекох да видя.

А на афиша пишеше: “Криворазбраната цивилизация”...